

Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació

RESOLUCIÓ de 21 d'octubre de 2013, de la Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació, per la qual s'establixen els servicis essencials mínims en ocasió de la vaga convocada en el sector de l'ensenyança en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. [2013/10120]

Antecedents

Vistos els escrits següents, amb entrada en la Direcció General de Treball, Cooperativisme i Economia Social de la Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació:

– Escrit presentat el dia 8 d'octubre de 2013, presentat per Vicent Maurí i Genovés, en representació del Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià - Intersindical Valenciana, pel qual s'informa l'autoritat laboral de la convocatòria d'una vaga que afectarà tots els funcionaris i treballadors dependents de totes les administracions educatives i de les universitats, tant el PAS laboral, PAS funcionari, PDI laboral i PDI funcionari, i que afectarà també tots els treballadors docents i no docents de l'ensenyança sostinguda totalment o parcialment amb fons públics, monitors de menjador i altres activitats en centres públics i privats concertats, personal d'atenció educativa o assistencial externalitzat, personal de les escoles dependents de l'Administració local, i personal de titularitat municipal, amb servici externalitzat. La vaga tindrà lloc durant la jornada del dia 24 d'octubre de 2013. Començarà a les 00.00 hores i acabarà a les 24 hores del dia esmentat.

– Escrit presentat el dia 8 d'octubre de 2013 per Daniel Matoses Climent, en representació de la Central Sindical Independent i de Funcionaris CSIF - Comunitat Valenciana, pel qual s'informa l'autoritat laboral de la convocatòria de vaga en l'àmbit nacional, que afectarà tots els empleats públics del sector de l'ensenyança, que es realitzarà el dia 24 d'octubre de 2013 des de les 00.00 fins a les 23.59 hores.

– Escrit presentat el dia 11 d'octubre de 2013 per Miguel Ángel Vera Mora, en representació de CCOO PV, i per Guillermo Martí Peris, en representació de FETE-UGT, pel qual s'anuncia la convocatòria d'una vaga general que afectarà totes les activitats exercides per funcionaris públics docents de les administracions públiques educatives establits dins de l'àmbit geogràfic i jurídic espanyol, incloent-hi el personal funcionari dependent de les administracions educatives en l'exterior, i que afectarà, per tant, tots els empleats públics de l'Administració educativa de l'Estat, Administració educativa de la comunitat autònoma, Administració local, Administració educativa en el servici exterior i universitats públiques. Igualment, afecta tots els treballadors docents i no docents de l'ensenyança sostinguda totalment o parcialment amb fons públics, monitors de menjador i altres activitats en centres públics i privats concertats, personal d'atenció educativa o assistencial externalitzat i personal de les escoles dependents de l'Administració local. La vaga s'efectuarà el dia 24 d'octubre de 2013, des de les 00.00 fins a les 24 hores. Per a aquells treballadors i treballadores de centres amb jornades especials podrà començar a les 02.00 hores del dia 23 fins a les 08.00 hores del dia 25 d'octubre de 2013.

– També ha tingut entrada l'escrit de convocatòria de vaga en la Delegació del Govern a la Comunitat Valenciana, presentat per Laureano Bárcena Ortiz, en representació d'ANPE Comunitat Valenciana, que afectarà tot el personal contractat i personal funcionari del sector docent, dependent d'administracions educatives, i la resta de personal de l'Administració que desitge adherir-s'hi.

També s'ha tingut coneixement de les convocatòries de vaga de caràcter estatal següents:

– Convocatòria de vaga de la Federació d'Ensenyança de la Unió Sindical Obrera (FEUSO), que afectarà les activitats laborals i funcionaries exercides pels treballadors i empleats públics (independentment del tipus de relació jurídica que tinguen: funcionaris, laborals, estatutaris, interins, discontinus i/o temporals) i privats de les empreses i organismes establits dins de l'àmbit geogràfic i jurídic de l'Estat espanyol.

Consellería de Economía, Industria, Turismo y Empleo

RESOLUCIÓN de 21 de octubre de 2013, de la Consellería de Economía, Industria, Turismo y Empleo, por la que se establecen los servicios esenciales mínimos con ocasión de la huelga convocada en el sector de la enseñanza en el ámbito de la Comunitat Valenciana. [2013/10120]

Antecedentes

Vistos los siguientes escritos con entrada en la Dirección General de Trabajo, Cooperativismo y Economía Social de la Consellería de Economía, Industria, Turismo y Empleo:

– Escrito presentado el día 8 de octubre de 2013, presentado por Vicent Maurí i Genovés, en representación del Sindicat de Treballadores i Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià - Intersindical Valenciana, por el que se pone en conocimiento de la autoridad laboral la convocatoria de una huelga que afectará a todos los funcionarios y trabajadores dependientes de todas las administraciones educativas y de las universidades, tanto al PAS laboral, PAS funcionario, PDI laboral y PDI funcionario, afectando también a todos los trabajadores docentes y no docentes de la enseñanza sostenida total o parcialmente con fondos públicos, monitores de comedor y otras actividades en centros públicos y privados concertados, personal de atención educativa o asistencial externalizado, personal de las escuelas dependientes de la Administración local, y personal de titularidad municipal, con servicio externalizado. La huelga tendrá lugar durante la jornada del día 24 de octubre de 2013, comenzando a las 00.00 horas y acabando a las 24 horas del citado día.

– Escrito presentado el día 8 de octubre de 2013 por Daniel Matoses Climent, en representación de la Central Sindical Independiente y de Funcionarios CSIF - Comunitat Valenciana, por el que se pone en conocimiento de la autoridad laboral la convocatoria de huelga en el ámbito nacional, afectando a todos los empleados públicos del sector de la enseñanza, que se realizará el día 24 de octubre de 2013 desde las 00.00 hasta las 23.59 horas.

– Escrito presentado el día 11 de octubre de 2013 por Miguel Ángel Vera Mora, en representación de CCOO, PV y por Guillermo Martí Peris, en representación de FETE-UGT, por la cual se anuncia la convocatoria de una huelga general que afectará a todas las actividades desempeñadas por funcionarios públicos docentes de las administraciones públicas educativas establecidos dentro del ámbito geográfico y jurídico español, incluyendo el personal funcionario dependiente de las administraciones educativas en el exterior, afectando por tanto a todos los empleados públicos de la Administración educativa del Estado, Administración educativa de comunidad autónoma, Administración local, Administración educativa en el servicio exterior y universidades públicas. Igualmente afecta a todos los trabajadores docentes y no docentes de la enseñanza sostenida total o parcialmente con fondos públicos, monitores de comedor y otras actividades en centros públicos y privados concertados, personal de atención educativa o asistencial externalizado y personal de las escuelas dependientes de la Administración local. La huelga se llevará a efecto el día 24 de octubre de 2013, desde las 00.00 hasta las 24 horas. Para aquellos trabajadores y trabajadoras de centros con jornadas especiales podrá comenzar a las 02.00 horas del día 23 hasta las 08.00 horas del día 25 de octubre de 2013.

– También ha tenido entrada el escrito de convocatoria de huelga en la Delegación del Gobierno en la Comunitat Valenciana, presentado por Laureano Bárcena Ortiz, en representación de ANPE Comunitat Valenciana, que afectará a todo el personal contratado y personal funcionario del sector docente, dependiente de administraciones educativas, y demás personal de la Administración que desee adherirse a la misma.

También se ha tenido conocimiento de las siguientes convocatorias de huelga de carácter estatal:

– Convocatoria de huelga de la Federación de Enseñanza de la Unión Sindical Obrera (FEUSO), que afectará a las actividades laborales y funcionarias desempeñadas por los trabajadores y empleados públicos (independientemente del tipo de relación jurídica que tengan: funcionarios, laborales, estatutarios, interinos, discontinuos y/o temporales) y privados de las empresas y organismos establecidos dentro del ámbito geográfico y jurídico del Estado Español.

– Convocatòria de la Federació de Sindicats Independents d'Ensenyança (FSIE), de vaga en el sector d'empreses d'ensenyança privada sostingudes totalment o parcialment amb fons públics i empreses d'atenció a persones amb discapacitat que tinguen subscrit concert educatiu amb les administracions de tot el territori de l'Estat espanyol, que afectarà tots els docents de les dites empreses, docents de tots els seus nivells educatius i no docents, i s'efectuarà el dia 24 d'octubre de 2013 des de les 00.00 fins a les 24.00 hores.

Fonaments jurídics

Primer. La competència per a establir les mesures necessàries per al funcionament del servei públic, establida en l'article 10 del Reial Decret Llei 17/1977, de 4 de març, correspon al Consell de la Generalitat Valenciana i, per delegació, a la Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació, segons els decrets 19/2012, de 7 de desembre, del president de la Generalitat, pel qual es determinen les conselleries en què s'organitza l'Administració de la Generalitat; 179/2012, de 14 de desembre, del Consell, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Presidència i de les conselleries de la Generalitat, i 188/2012, de 21 de desembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament Orgànic i Funcional de la Conselleria d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació, i d'acord amb el que estableixen els articles 28.2, i 149.1.7. de la Constitució Espanyola i l'article 51.1 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per la Llei Orgànica 1/2006, de 10 d'abril, així com l'article 2n, 1 del Reial Decret 4105/1982, de 29 de desembre, i el seu annex I sobre transferències de funcions i serveis de l'Administració de l'Estat a la Generalitat Valenciana en matèria de treball.

Segon. S'ha de conjugar l'atenció dels serveis públics amb l'exercici del dret de vaga que, amb la qualificació de fonamental, institueix la nostra Constitució en l'article 28.2, tal com ha assenyalat la important Sentència del Tribunal Constitucional, de 8 d'abril de 1981, desplegada posteriorment, entre altres, per les sentències 26 i 33/81, 51 i 53/86, 27/89 i 43/90, en concordança amb el Reial Decret Llei 17/1997, de 4 de març. En conseqüència, només s'ha de limitar el dret de vaga en la justa i estricta mesura per al manteniment dels serveis públics, i l'autoritat laboral podrà acordar les mesures necessàries per a assegurar-ne el funcionament.

En la mesura que la destinatària i creditora dels serveis afectats per la vaga és la comunitat sencera i si estos són al mateix temps essencials per a esta, el seu exercici no pot imposar el sacrifici dels interessos dels destinataris dels esmentats serveis, entenent que el dret de la comunitat a estes prestacions és prioritari respecte del dret de vaga, sense que, d'altra banda, la consideració d'un servei com a essencial signifiqui la supressió d'este dret per als treballadors ocupats en este servei, sino només l'adopció de les garanties necessàries per al seu manteniment. S'assenyala finalment que si la vaga ha de mantindre una capacitat de pressió suficient com per a aconseguir els seus objectius davant de l'empresa, en principi destinatària del conflicte, no ha de ser-li afegida la pressió addicional del dany innecessari que patix la comunitat com a usuària dels serveis públics.

Tercer. D'acord amb doctrina constitucional reiterada, el caràcter essencial d'un servei ho és no tant per la naturalesa de l'activitat que es realitza, sino per la dels interessos a la satisfacció dels quals es dirigeix la prestació de què es tracta, i han de ser essencials els béns i interessos satisfets perquè el servei siga essencial, la qual cosa ens situa, com s'ha assenyalat, en el lliure exercici dels drets fonamentals i de les llibertats públiques i en el lliure gaudi dels béns constitucionalment protegits, que, en l'àmbit en què es concreta esta resolució, es tradueix en el que disposa l'article 27 de la Constitució Espanyola, sobre dret a l'educació i el seu desplegament en la Llei Orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del Dret a l'Educació. A més, l'article 49 obliga els poders públics a realitzar una política de previsió, tractament, rehabilitació i integració de les persones amb deficiències físiques, sensorials i psíquiques. Finalment, també l'article 39 de la Constitució garanteix la protecció social, econòmica i jurídica de la família.

Quart. La classe i nombre de treballs que hagen de realitzar-se per a cobrir els drets i llibertats que el servei satisfà, i el tipus de garanties que ha d'adoptar-se, no poden determinar-se de manera apriorística,

– Convocatoria de la Federación de Sindicatos Independientes de Enseñanza (FSIE), de huelga en el sector de empresas de enseñanza privada sostenidas total o parcialmente con fondos públicos y empresas de atención a personas con discapacidad que tengan suscrito concierto educativo con las administraciones de todo el territorio del Estado español, que afectará a todos los docentes de dichas empresas, docentes de todos sus niveles educativos y no docentes, llevándose a efecto el día 24 de octubre de 2013 desde las 00.00 hasta las 24.00 horas.

Fundamentos jurídicos

Primero. La competencia para establecer las medidas necesarias para el funcionamiento del servicio público, establecida en el artículo 10 del Real Decreto Ley 17/1977, de 4 de marzo, corresponde al Consell de la Generalitat Valenciana y por delegación a la Conselleria de Economía, Industria, Turismo y Empleo, según los decretos 19/2012, de 7 de diciembre, del presidente de la Generalitat, por el que se determinan las consellerías en que se organiza la Administración de la Generalitat; 179/2012, de 14 de diciembre, del Consell, por el que se establece la estructura orgánica básica de la Presidencia y de las consellerías de la Generalitat, y 188/2012, de 21 de diciembre, del Consell, por el que se aprueba el Reglamento Orgánico y Funcional de la Conselleria de Economía, Industria, Turismo y Empleo, y de acuerdo con lo establecido en los artículos 28.2, y 149.1.7. de la Constitución Española y el artículo 51.1 del Estatuto de Autonomía de la Comunitat Valenciana, aprobado por Ley Orgánica 1/2006, de 10 de abril, así como el artículo 2.º, 1 del Real Decreto 4105/1982, de 29 de diciembre, y su anexo I sobre transferencias de funciones y servicios de la Administración del Estado a la Generalitat Valenciana en materia de trabajo.

Segundo. Se debe conjugar la atención de los servicios públicos con el ejercicio del derecho de huelga que, con la calificación de fundamental instituye nuestra Constitución en su artículo 28.2, tal como ha señalado la importante Sentencia del Tribunal Constitucional de 8 de abril de 1981, desarrollada posteriormente, entre otras, por las sentencias 26 y 33/81, 51 y 53/86, 27/89 y 43/90, en concordancia con el Real Decreto Ley 17/1997, de 4 de marzo. En consecuencia, solo se debe limitar el derecho de huelga en la justa y estricta medida para el mantenimiento de los servicios públicos, pudiendo la autoridad laboral acordar las medidas necesarias para asegurar su funcionamiento.

En la medida en que la destinataria y acreedora de los servicios afectados por la huelga es la comunidad entera y si estos son al mismo tiempo esenciales para esta, su ejercicio no puede imponer el sacrificio de los intereses de los destinatarios de los citados servicios, entendiéndose que el derecho de la comunidad a estas prestaciones es prioritario respecto del derecho de huelga, sin que, por otra parte, la consideración de un servicio como esencial signifiqui la supresión de este derecho para los trabajadores ocupados en tal servicio, sino solo la adopción de las garantías precisas para su mantenimiento. Se señala finalmente que si la huelga ha de mantener una capacidad de presión suficiente como para lograr sus objetivos frente a la empresa, en principio destinataria del conflicto, no debe serle añadida a la misma la presión adicional del daño innecesario que sufre la comunidad como usuaria de los servicios públicos.

Tercero. De acuerdo con doctrina constitucional reiterada, el carácter esencial de un servicio, lo es, no tanto por la naturaleza de la actividad que se despliega, sino por la de los intereses a cuya satisfacción se dirige la prestación de que se trata, debiendo ser esenciales los bienes e intereses satisfechos, para que el servicio sea esencial, lo que nos sitúa, como se ha señalado, en el libre ejercicio de los derechos fundamentales y de las libertades públicas y en el libre disfrute de los bienes constitucionalmente protegidos, que en el ámbito en el que se concreta esta resolución, se traduce en lo dispuesto en el artículo 27 de la Constitución Española, sobre derecho a la educación y su desarrollo en la Ley Orgánica 8/1985, de 3 de julio, reguladora del Derecho a la Educación. Además, el artículo 49 obliga a los poderes públicos a realizar una política de previsió, tratamiento, rehabilitación e integración de las personas con deficiencias físicas, sensoriales y psíquicas. Por último, también el artículo 39 de la Constitución garantiza la protección social, económica y jurídica de la familia.

Cuarto. La clase y número de trabajos que hayan de realizarse para cubrir los derechos y libertades que el servicio satisface, y el tipo de garantías que ha de adoptarse, no pueden determinarse de forma aprio-

sinó després d'una valoració i ponderació dels béns i/o drets afectats, de l'àmbit personal, funcional o territorial de la vaga, de la seua duració i la resta de circumstàncies que concorren per a aconseguir el major equilibri entre el dret de vaga i aquells altres béns que el mateix servici essencial satisfà. (Sentència del Tribunal Superior de Justicia de Madrid de 12.11.1997, núm. 1147/1997).

En este sentit la Sentència de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, de 15 de gener de 2007, ha incidit en l'exigència de motivació en les resolucions que fixen els servicis mínims, i ha assenyalat que esta mateixa ha de concretar-se fins a arribar a les circumstàncies singulars de la convocatòria de què es tracte. També la Sentència de 10 de novembre de 2010, de la Secció Sèptima de la Sala Contenciosa Administrativa del mateix tribunal, ha incidit en esta exigència, en major grau quan es reforcen servicis mínims establits en sentències anteriors, i en l'exigència de distingir en l'establiment de servicis mínims les peculiaritats dels diversos dies i hores que concorren en una mateixa convocatòria.

Quint. En el present cas, la vaga tindrà lloc durant una jornada lectiva completa.

L'exercici del dret de vaga per mitjà de la present convocatòria afecta un altre dret fonamental, com és el d'educació, bé jurídic també protegit. En este sentit, este últim no pot veure's interromput totalment per mitjà del tancament generalitzat dels centres, la qual cosa suposaria la prevalença absoluta d'un dret sobre un altre.

En l'anàlisi sobre els servicis essencials mínims a establir, cal partir del fet que els centres han de romandre oberts en el seu horari habitual, sense que l'Administració educativa o les empreses que gestionen centres privats d'ensenyança puguen determinar un tancament absolut per part dels seus responsables durant les parades, que seria antijurídic, i això, a més, per a garantir el dret dels usuaris a acudir als centres, que no pot ser-los impedit, i també el dels treballadors que puguen no seguir les parades. Per este motiu, no és possible assimilar el dia de la vaga amb un dia festiu als efectes de la fixació dels servicis mínims a exercir. El contrari suposaria la prevalença absoluta del dret de vaga sobre els interessos, també constitucionalment protegits, dels usuaris del servici.

A més, l'obertura dels centres, amb el consegüent i ineludible accés dels usuaris menors d'edat, incloent-hi xiquets/es de molt curta edat, pot ocasionar una situació de perill en relació amb estos, que són especialment vulnerables, de manera que es requereix especial atenció i cuidada vigilància per raó de la seua seguretat, la qual cosa suposa un tret particular de la present convocatòria, que en altres podria no donar-se per tractar-se d'usuaris majors d'edat amb autonomia personal.

Tampoc es pot oblidar la general afectació a la societat en general pels problemes derivats de la conciliació de la vida familiar i laboral, de manera que ha de conjugarse el dret de vaga amb el dret al treball dels pares, tal com sosté la Interlocutòria de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, de 19 de juny de 2002, dictada com a conseqüència de la suspensió de l'Orde de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Ocupació, de 13 de juny de 2002, per la qual s'establien els servicis essencials mínims per a la vaga general convocada per al dia 20 de juny de 2002.

A causa de l'exigència d'obertura de tots els centres, amb el consegüent accés dels menors, els pares dels quals tenen dret a conciliar la seua vida familiar i laboral, amb la consegüent situació de perill en relació amb la seguretat dels alumnes, derivada de la falta de vigilància o d'atenció sobre estos, es considera imprescindible la prestació d'uns servicis mínims consistent en la presència física en els centres de part de les persones responsables, per a evitar qualsevol tipus d'alteració o incident no desitjat.

A més, han de garantir-se estos servicis essencials en totes les etapes educatives de l'ensenyança: Infantil, Primària i Secundària Obligatoria, en les quals els alumnes són menors d'edat, i per descomptat en l'educació especial, per les característiques personals dels alumnes, d'especial vulnerabilitat, en congruència amb el deure de vigilància que competix a l'Administració educativa sobre els menors que concorren als centres escolars.

Quant a la fixació concreta del nombre de persones responsables, que hauran d'exercir els servicis mínims necessaris per a satisfer els interessos que han de ser protegits, de manera que es garantisca tant el dret de vaga com els drets a treballar dels pares i dels alumnes a la seua

rística, sino tras una valoración y ponderación de los bienes y/o derechos afectados, del ámbito personal, funcional o territorial de la huelga, de su duración y demás circunstancias que concurren para alcanzar el mayor equilibrio entre el derecho de huelga y aquellos otros bienes que el propio servicio esencial satisface. (Sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Madrid de 12.11.1997, núm. 1147/1997).

En este sentido la Sentencia de la Sala Tercera del Tribunal Supremo de 15 de enero de 2007 ha incidido en la exigencia de motivación en las resoluciones que fijen los servicios mínimos, señalando que esta misma debe concretarse hasta alcanzar a las circunstancias singulares de la convocatoria de que se trate. También la Sentencia de 10 de noviembre de 2010 de la Sección Séptima de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del mismo tribunal ha incidido en esta exigencia, en mayor medida cuando se refuerzan servicios mínimos establecidos en sentencias anteriores, y en la exigencia de distinguir en el establecimiento de servicios mínimos las peculiaridades de los diversos días y horas que concurren en una misma convocatoria.

Quinto. En el presente caso, la huelga tendrá lugar durante una jornada lectiva completa.

El ejercicio del derecho de huelga mediante la presente convocatoria afecta a otro derecho fundamental como es el de educación, bien jurídico también protegido. En este sentido, este último no puede verse interrumpido totalmente mediante el cierre generalizado de los centros, lo que supondría la prevalencia absoluta de un derecho sobre otro.

En el análisis sobre los servicios esenciales mínimos a establecer, hay que partir del hecho de que los centros deben permanecer abiertos en su horario habitual, sin que la Administración educativa o las empresas que gestionan centros privados de enseñanza puedan determinar un cierre absoluto por parte de sus responsables durante los paros, que sería antijurídico, y ello además para garantizar el derecho de los usuarios a acudir a los centros, que no puede serles impedido, y también el de los trabajadores que pudieran no seguir los paros. Por este motivo, no es posible asimilar el día de la huelga con un día festivo a efectos de la fijación de los servicios mínimos a desempeñar. Lo contrario supondría la prevalencia absoluta del derecho de huelga sobre los intereses, también constitucionalmente protegidos, de los usuarios del servicio.

Además, la apertura de los centros, con el consiguiente e ineludible acceso de los usuarios menores de edad, incluyendo niños/as de muy corta edad, puede ocasionar una situación de peligro en relación a estos, que son especialmente vulnerables, requiriéndose especial atención y cuidada vigilancia por razón de su seguridad, lo cual supone un rasgo particular de la presente convocatoria, que en otras podría no darse por tratarse de usuarios mayores de edad con autonomía personal.

Tampoco se puede olvidar la general afectación a la sociedad en general por los problemas derivados de la conciliación de la vida familiar y laboral, debiendo conjugarse el derecho de huelga con el derecho al trabajo de los padres, tal y como sostiene el Auto de la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana de 19 de junio de 2002, dictado como consecuencia de la suspensión de la Orden de la Conselleria de Economía, Hacienda y Empleo de 13 de junio de 2002, por la que se establecían los servicios esenciales mínimos para la huelga general convocada para el día 20 de junio de 2002.

Debido a la exigencia de apertura de todos los centros, con el consiguiente acceso de los menores, cuyos padres tienen derecho a conciliar su vida familiar y laboral, con la consiguiente situación de peligro en relación a la seguridad de los alumnos, derivada de la falta de vigilancia o de atención sobre los mismos, se considera imprescindible la prestación de unos servicios mínimos consistente en la presencia física en los centros de parte de las personas responsables, para evitar cualquier tipo de alteración o incidente no deseado.

Además, deben garantizarse estos servicios esenciales en todas las etapas educativas de la enseñanza: Infantil, Primaria y Secundaria Obligatoria, en las que los alumnos son menores de edad, y por supuesto en la educación especial, por las características personales de los alumnos, de especial vulnerabilidad, en congruencia con el deber de vigilancia que compete a la Administración educativa sobre los menores que concurren a los centros escolares.

En cuanto a la fijación concreta del número de personas responsables, que deberán desempeñar los servicios mínimos necesarios para satisfacer los intereses que deben ser protegidos, garantizando, tanto el derecho de huelga, como los derechos a trabajar de los padres y de los

pròpia seguretat, l'anàlisi ha de centrar-se en l'aspecte quantitatiu del nombre d'alumnes que habitualment acudixen als centres, perquè no és possible predir quants d'ells assistiran a classe el dia de la vaga. La ràtio d'alumnes per aula se situa actualment en un màxim de 30 en Educació Infantil i Primària i 36 en Educació Secundària, per la qual cosa este serà el patró màxim per a discernir quina ha de ser la presència mínima de professionals per a atendre la necessitat de seguretat dels alumnes o les incidències que es plantegen en els centres, sense pretendre cobrir l'activitat lectiva habitual.

En primer lloc, ha de ser fixada la presència d'una persona responsable en cada centre, en la figura d'un membre de l'equip directiu, imprescindible per a l'atenció i resolució de les incidències que puguen sorgir.

En els centres d'Infantil i Primària, que agrupen xiquets de poca edat, des de 3 fins a 12 anys, es considera necessària la presència mínima d'un professor per etapa, amb un mínim d'un professor per cada sis unitats. Això es justifica en el nombre d'alumnes que es podria arribar a atendre, que, com s'ha mencionat, encara que resulta difícil de predir, i que podria ascendir en cada etapa educativa a un màxim de 9 unitats en Infantil i 18 en Primària, en els centres que compten amb tres unitats en cada nivell, la qual cosa multiplicada per la ràtio actual, encara que el nombre d'alumnes disminuisca significativament per la vaga, dóna un nombre excessiu per a ser atès per un únic professor, per la qual cosa s'ha de considerar establir el límit d'un professor per cada sis unitats que, suposant sis vegades més que l'atenció habitual, no resulta raonable superar.

En els centres de Secundària Obligatoria, amb xiquets des de 12 fins a 16 anys, amb major grau d'autonomia, es considera necessària la presència d'un professor per etapa, amb un mínim d'un professor per cada vuit unitats. Si bé el nombre d'alumnes a atendre, seguint la motivació realitzada en el cas anterior de l'Educació Infantil i Primària, també pot ser certament elevat, i inclús un poc superior, perquè la ràtio és major, cal valorar la major maduresa d'estos alumnes, per la qual cosa s'amplia a vuit el mínim d'unitats en les que ha d'haver un professor.

En els centres específics d'educació especial, a causa dels motius ja assenyalats i de la particularitat afegida del fet que agrupa alumnes clarament vulnerables, la prestació de servicis mínims haurà de ser realitzada per un educador per cada cinc unitats.

Finalment, en els centres d'ensenyança o educació amb internat s'ha de garantir addicionalment que es prestaran els servicis propis dels dies festius, perquè el contrari podria suposar una situació de desamparament per als xiquets.

Pels motius exposats, es considera necessari l'exercici de servicis mínims per part d'un membre de l'equip directiu, i d'un professor per etapa, amb un mínim d'un professor cada sis unitats en Infantil-Primària i cada vuit en Secundària Obligatoria, i un per cada cinc educadors en l'ensenyança especial, perquè es considera que és l'única manera de garantir, tant el dret de vaga, com els drets a treballar dels pares i dels alumnes a la seua pròpia seguretat.

Sext. Si bé la continuïtat del servici ha de quedar assegurada durant la vaga, l'establiment dels servicis mínims ha de realitzar-se amb un criteri restrictiu, sense pretendre aconseguir el nivell de funcionament habitual, i haurà d'existir una raonable adequació o proporcionalitat entre la protecció de l'interés de la comunitat i la restricció imposada a l'exercici del dret de vaga, entre els sacrificis que s'imposen als vaguistes i els que patisquen els usuaris (SSTC 51/86, 53/86, i 123/90, entre altres).

De tot el que s'ha assenyalat, es conclou que en l'adopció de les mesures necessàries per a assegurar-ne el funcionament, segons establí el paràgraf segon de l'article 10 del Real Decret 17/1977 mencionat, ha de conjugarse l'atenció dels servicis essencials per a la comunitat amb l'exercici del dret de vaga dels treballadors per a la defensa dels seus interessos, per la qual cosa este s'ha de limitar en la justa i estricta mesura per al manteniment del dit servici, manteniment que implica únicament la prestació dels treballs necessaris per a la cobertura mínima dels drets, llibertat o béns que el mateix servici satisfà, però sense aconseguir el nivell de rendiment habitual, ni assegurar el seu funcionament normal, de manera que el Tribunal Constitucional establirà que els servicis mínims afecten la part de l'activitat que es jutja no susceptible d'interrupció per a no danyar irremediament els drets fonamentals, les llibertats públiques i els béns protegits constitucionalment; este objec-

alumnos a su propia seguridad, el análisis debe centrarse en el aspecto cuantitativo del número de alumnos que habitualmente acuden a los centros, porque no es posible predecir cuántos de ellos asistirán a clase el día de la huelga. La ratio de alumnos por aula se sitúa actualmente en un máximo de 30 en Educación Infantil y Primaria y 36 en Educación Secundaria, por lo que este será el patrón máximo para discernir cuál debe ser la presencia mínima de profesionales para atender la necesidad de seguridad de los alumnos o las incidencias que se planteen en los centros, sin pretender cubrir la actividad lectiva habitual.

En primer lugar, debe ser fijada la presencia de una persona responsable en cada centro, en la figura de un miembro del equipo directivo, imprescindible para la atención y resolución de las incidencias que puedan surgir.

En los centros de Infantil y Primaria, que agrupan a niños de corta edad, desde 3 hasta 12 años, se considera necesaria la presencia mínima de un profesor por etapa, con un mínimo de un profesor por cada seis unidades. Esto se justifica en el número de alumnos que se podría llegar a atender, que, como se ha mencionado, aunque resulta difícil de predecir, y que podría ascender en cada etapa educativa a un máximo de 9 unidades en Infantil y 18 en Primaria, en los centros que cuenten con tres unidades en cada nivel, lo que multiplicado por la ratio actual, aun cuando el número de alumnos disminuya significativamente por la huelga, da un número excesivo para ser atendido por un único profesor, por lo que se debe considerar establecer el límite de un profesor por cada seis unidades que, suponiendo seis veces más que la atención habitual, no resulta razonable superar.

En los centros de Secundaria Obligatoria, con niños desde 12 hasta 16 años, con mayor grado de autonomía, se considera necesaria la presencia de un profesor por etapa, con un mínimo de un profesor por cada ocho unidades. Si bien el número de alumnos a atender, siguiendo la motivación realizada en el caso anterior de la educación infantil y primaria, también puede ser ciertamente elevado, e incluso algo superior, porque la ratio es mayor, hay que valorar la mayor madurez de estos alumnos, por lo que se amplía a ocho el mínimo de unidades en las que tiene que haber un profesor.

En los centros específicos de educación especial, debido a los motivos ya señalados y a la particularidad añadida de que agrupa a alumnos claramente vulnerables, la prestación de servicis mínims deberá ser realizada por un educador por cada cinco unidades.

Por último, en los centros de enseñanza o educación con internado, se debe garantizar adicionalmente que se prestarán los servicis propis de los días festivos, porque lo contrario podría suponer una situación de desamparo para los niños.

Por los motivos expuestos, se considera necesario el desempeño de servicis mínims por parte de un miembro del equipo directivo, y de un profesor por etapa, con un mínimo de un profesor cada seis unidades en Infantil-Primaria y cada ocho en secundaria obligatoria, y uno por cada cinco educadores en la enseñanza especial, porque se considera que es el único modo de garantizar, tanto el derecho de huelga, como los derechos a trabajar de los padres y de los alumnos a su propia seguridad.

Sexto. Si bien la continuidad del servicio debe quedar asegurada durante la huelga, el establecimiento de los servicis mínims ha de realizarse con un criterio restrictivo, sin pretender alcanzar el nivel de funcionamiento habitual, debiendo existir una raonable adecuación o proporcionalidad entre la protección del interés de la comunidad y la restricción impuesta al ejercicio del derecho de huelga, entre los sacrificios que se imponen a los huelguistas y los que padezcan los usuarios (SSTC 51/86, 53/86, y 123/90, entre otras).

De cuanto se ha señalado se concluye que en la adopción de las medidas necesarias para asegurar el funcionamiento de los mismos, según establece el párrafo segundo del artículo 10 del Real Decreto 17/1977 mencionado, debe conjugarse la atención de los servicis esenciales para la comunidad con el ejercicio del derecho de huelga de los trabajadores para la defensa de sus intereses, por lo que se debe limitar este en la justa y estricta medida para el mantenimiento de dicho servicio, mantenimiento que implica únicamente la prestación de los trabajos necesarios para la cobertura mínima de los derechos, libertad o bienes que el propio servicio satisface, pero sin alcanzar el nivel de rendimiento habitual, ni asegurar su funcionamiento normal, estableciendo el Tribunal Constitucional que los servicis mínims afectan a la parte de la actividad que se juzga no susceptible de interrupción para no dañar irremediamente los derechos fundamentales, las libertades

tiu es considera complit amb el nivell de servicis mínims establert en la present resolució.

Sèptim. Considerant el que s'ha assenyalat més amunt, la vulnerabilitat dels menors afectats en els casos esmentats, la incidència en la societat en general i tenint en compte, així mateix, que en la fixació dels servicis mínims no s'ha d'impedir ni menyscar l'exercici del dret de vaga, s'han fixat servicis mínims amb la finalitat de fer compatible el dret de vaga dels treballadors i el dret de la comunitat al servici prestat.

Octau. En la present resolució s'han complert totes les prescripcions legals de caràcter general, així com les específiques reguladores de la matèria concreta,

El conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació resol:

Primer

Als efectes previstos en l'apartat 2n de l'article 10é del Reial Decret Llei 17/1977, de 4 de març, i disposicions concordants, es determinen les mesures necessàries per a assegurar els servicis essencials mínims que hauran de ser prestats pel personal afectat mentre dure la situació de vaga, en els termes que s'especifiquen a continuació:

1. En tots els centres, en cada torn haurà d'haver-hi un membre de l'equip directiu, exclouent-ne activitats lectives.

2. En els centres d'Educació Infantil i Ensenyança Primària: addicionalment al que estableix l'apartat anterior, un professor per cada etapa educativa, amb un mínim d'un professor per cada sis unitats.

3. En els centres d'Educació Secundària Obligatoria: un professor per cada etapa educativa, amb un mínim d'un professor per cada vuit unitats, addicionalment al que estableix l'apartat primer.

4. En els centres específics d'educació especial, un educador d'educació especial, per cada cinc unitats; addicionalment al que estableix l'apartat primer.

5. En els centres d'ensenyança o educació amb internat, a més dels servicis establerts en els apartats anteriors per a supòsits idèntics, es prestaran els servicis propis dels dies festius.

Als servicis competents de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, oït el Comitè de Vaga, correspondrà l'aplicació d'estos servicis, que hauran de prestar-se amb els mitjans personals estrictament necessaris per a assegurar la seua prestació en condicions de màxima seguretat, i les parts es responsabilitzaran del compliment d'estos servicis essencials mínims.

Segon

El que disposen els apartats anteriors d'esta resolució no suposarà cap limitació dels drets que la normativa reguladora de la vaga reconega al personal en la dita situació no empleat en la cobertura dels servicis mínims establerts, ni tampoc afectarà la tramitació o efectes de les peticions que motiven la vaga.

Tercer

Cal notificar la resolució als servicis competents de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, al Comitè de Vaga i a la Subdelegació del Govern.

Quart

La present resolució tindrà efectes immediats des de la data que es notifique a les parts interessades.

Amb la notificació s'advertirà a les parts el dret que els assistix de recórrer contra la present resolució davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que disposa la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, dins del termini dels 10 dies hàbils següents a la notificació, en la forma prevista en els articles 115 i següents de la mencionada llei.

València, 21 d'octubre de 2013.– El conseller d'Economia, Indústria, Turisme i Ocupació, p. d. f. (R 27.12.2012), el director general de Treball, Cooperativisme i Economia Social: Rafael Miró Pascual.

públicas y los bienes protegidos constitucionalmente, objetivo este que se considera cumplido con el nivel de servicios mínimos establecido en la presente resolución.

Séptimo. Considerando lo anteriormente señalado, la vulnerabilidad de los menores afectado en los casos citados, la incidencia en la sociedad en general y teniendo en cuenta asimismo que en la fijación de los servicios mínimos no se debe impedir ni menoscabar el ejercicio del derecho de huelga, se han fijado servicios mínimos con la finalidad de hacer compatible el derecho de huelga de los trabajadores y el derecho de la comunidad al servicio prestado.

Octavo. En la presente resolución se han cumplido todas las prescripciones legales de carácter general, así como las específicas reguladoras de la materia concreta,

El conseller de Economía, Industria, Turismo y Empleo resuelve:

Primero

A los efectos previstos en el apartado 2.º del artículo 10º del Real Decreto Ley 17/1977, de 4 de marzo, y disposiciones concordantes, se determinan las medidas necesarias para asegurar los servicios esenciales mínimos que deberán prestarse por el personal afectado mientras dure la situación de huelga, en los términos que a continuación se especifican:

1. En todos los centros, en cada turno deberá haber un miembro del equipo directivo, con exclusión de actividades lectivas.

2. En los centros de Educación Infantil y Enseñanza Primaria: adicionalmente a lo establecido en el apartado anterior, un profesor por cada etapa educativa, con un mínimo de un profesor por cada seis unidades.

3. En los centros de Educación Secundaria Obligatoria: un profesor por cada etapa educativa, con un mínimo de un profesor por cada ocho unidades, adicionalmente a lo establecido en el apartado primero.

4. En los centros específicos de educación especial, un educador de educación especial, por cada cinco unidades; adicionalmente a lo establecido en el apartado primero.

5. En los centros de enseñanza o educación con internado, además de los servicios establecidos en los apartados anteriores para supuestos idènticos, se prestarán los servicios propios de los días festivos.

A los servicios competentes de la Conselleria de Educación, Cultura y Deporte, oído el Comité de Huelga, correspondrá la aplicación de estos servicios, que deberán prestarse con los medios personales estrictamente necesarios para asegurar su prestación en condiciones de máxima seguridad, responsabilizándose las partes del cumplimiento de estos servicios esenciales mínimos.

Segundo

Lo dispuesto en los apartados anteriores de esta resolución, no supondrá limitación alguna de los derechos que la normativa reguladora de la huelga reconozca al personal en dicha situación no empleado en la cobertura de los servicios mínimos establecidos, ni tampoco afectará a la tramitación o efectos de las peticiones que motiven la huelga.

Tercero

Notifíquese la resolución a los servicios competentes de la Conselleria de Educación, Cultura y Deporte, al Comité de Huelga y a la Subdelegación del Gobierno.

Cuarto

La presente resolución tendrá efectos inmediatos desde la fecha de su notificación a las partes interesadas.

Adviértase con la notificación a las partes el derecho que les asiste de recurrir la presente resolución ante la Sala de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, conforme a lo dispuesto en la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa, dentro del plazo de los 10 días hábiles siguientes a su notificación, en la forma prevista en los artículos 115 y siguientes de la mencionada ley.

Valencia, 21 de octubre de 2013.– El conseller de Economía, Industria, Turismo y Empleo, p. d. f. (R 27.12.2012), el director general de Trabajo, Cooperativismo y Economía Social: Rafael Miró Pascual.